

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/174/2019
Identifikačné číslo spisu:	4418200865
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:4418200865.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ O. H., bývajúceho v F. a 2/ C. H., bývajúcej v F., obaja právne zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., so sídlom v Nových Zámkoch, Ernestova bašta č. 2, proti žalovanej T. R., bývajúcej v T., zastúpenej JUDr. Romanom Juríkom, PhD., advokátom so sídlom v Nových Zámkoch, M. Flengera 4, o vypratanie nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 40C/37/2018, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. marca 2019 sp. zn. 15Co/256/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobcovia majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej ako „súd prvej inštancie“) uznesením z 3. septembra 2018 č. k. 40C/37/2018-107 konanie zastavil, žalobcom spoločne a nerozdielne priznal vrátenie súdneho poplatku za žalobu v sume 92,80 eur a rozhodol, že žalobcovia majú spoločne a nerozdielne voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nakoľko žalobcovia zobrali žalobu v celom rozsahu späť, ešte pred začatím pojednávania, tak v zmysle § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil a zároveň vrátil žalobcom súdny poplatok za žalobu krátený o 6,70 eur v zmysle § 11 ods. 3, ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. Poznamenal, že vzhľadom na to, že žalovaná po podaní žaloby žalobou tvrdenú povinnosť (vypratať nehnuteľnosť) splnila, uznala tým dôvodnosť podanej žaloby, a v tomto smere procesne zavinila zastavenie konania, čím tak súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu žalobcom, ktorí sú na plnenie oprávnení spoločne a nerozdielne.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala žalovaná odvolanie. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 20. marca 2019 sp. zn. 15Co/256/2018 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania a žalobcom spoločne a nerozdielne priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s

odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom sa obmedzil len na skonštatovanie jeho správnosti. Poznamenal však, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že zastavenie konania procesne zavinila žalovaná, splnením povinnosti vypratať nehnuteľnosť po podaní žaloby a správne poukázal aj na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorých vyplýva, že nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, a teda otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska a teda z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej ako „dovolateľka“) dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 420 písm. f/ CSP. Uviedla, že nesprávnosť procesného postupu odvolacieho súdu spočíva v tom, že odvolací súd jej nedoručil vyjadrenie žalobcov k jej odvolaniu voči trovám konania, pričom to malo za následok nemožnosť akokoľvek reagovať na ich vyjadrenie, čím tak došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie, ktoré má predpísané náležitosti (§ 428 CSP), podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

5. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5.1. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

6. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

7. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

8. Odborná spisba rozdeľuje podmienky prípustnosti dovolania na objektívne: a/ prípustný predmet, b/ lehota na podanie dovolania, c / náležitosti dovolania a na subjektívne, t. j. osoba oprávnená podať dovolanie (Ficová a kol. Občianske procesné právo, Druhé aktualizované a doplnené vydanie, Bratislava, Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK, 2008, str. 344).

8.1. V Civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

9. Teda ako je uvedené v bode 3., dovolateľka v danom prípade vyvodzuje prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania z § 420 písm. f/ CSP, pričom napáda nárok na náhradu trov konania.

10. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10.1. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

11. V zmysle dovolacej námietky dovolací súd uvádza, že obligatórnym znakom prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP je, že dovolanie musí smerovať proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Pojem „vec sama“ znamená predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe. Rozhodnutie vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli tie rozhodnutia, ktorými sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec vecne prejedнала.

12. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, pričom napadla nesprávny procesný postup súdov nižších inštancií ohľadne kontradiktórnosti (nebolo jej doručené vyjadrenie žalobcov k jej odvolaniu voči trovám konania). Dovolací súd uvádza, že vecou samou nie je rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania a ani konečným rozhodnutím vo veci samej (viď publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1354 a 1355), preto prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP nemožno vyvodiť.

13. Vzhľadom na to, že dovolanie dovolateľky podľa § 420 CSP prípustné nie je, dovolací súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

14. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.